

"Kameraad inspecteur!

Excuseer dat ik de vrijheid neem, ja?

Dank u...

geen omslag...

Ik sta wel...

Ik kwam

met een wat delicaat probleempje –
de plaats

van de dichter

in het arbeidersstaatsbestel.

Als eerste grutter

of pachtheer

slaat u mij aan

-met boete-

In naam der wet

voor duizend

per jaar

en een vracht meer

voor het niet invullen

van mijn aangiftebiljet.

Mijn werk is

met alle

werk

vergelijkbaar.

Sla de kostprijs eens om

over het totaal

produkt

van mijn bedrijf en

kijk naar

wat ik

enkel al kwijt ben

aan materiaal.

...

Kameraad Inspecteur,

op mijn woord van eer,

elk woord, eer het zingt,

kost mij tien kopeken.

...

Anders dan

dat handige zakenmansvolk

kom ik

-als enige!-

nooit uit het drijfzand van schuld.
Schuld lossen wij zo af-
door te brullen met
kelen van staal,
misthoorn door mist
van de kleinburger woedend.
De dichter
van ouds al
schuldenaar van het heelal,
ziet zich
op de koop toe
belast
met boete.

...
Kameraad inspecteur,
Ik betaal u er vijf,
alle
nullen
halen we door.
Met rede
eis ik
verblijf
in de loonklasse van
de armste
werkman en boer.
En mocht u soms denken dat
dichten
bestaat
uit andermans woorden
inlijven,
dan is
hier mijn vulpen,
pak aan, kameraad,
en ga zelf
maar een potje
schrijven."

Citaten ontleend aan de vertaling van Marko Fondse, opgenomen in V.V. Majakovski, Werken, Uitgeverij G.A. van Oorschot, Amsterdam, 1993, p. 433 e.v. is hierna opgenomen.